

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת פסקה O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										תענית יח
מאן דאמר	תענית-סדר תעניות											
לא נצרכא אלא לאסור יום שלפניו, הכי נמי - לא נצרכא אלא לאסור יום שלאחריו.	מימרא	רפא פפא כדאמר רב:										ית.
כמאן כרבי יוסי												ית.
בין לפניו ובין לאחריו אסור		דאמר: [רבי יוסי]										ית.
אי הכי, בעשרים ותשעה נמי, מאי איריא דהוי יומא דמקמי יומא דמיתוקם תמידא? תיפוק ליה דהוה ליה יומא דבתר עשרין ותמניא ביה												ית.
בעשרים ותמניא ביה אתת בשורתא טבתא ליהודאי דלא יעידון מן אורייתא. שפעם אחת גזרה מלכות הרשעה שמד על ישראל שלא יעסקו בתורה, ושלא ימולו את בניהם, ושיחללו שבתות. מה עשה יהודה בן שמוע וחבריו? הלכו ונטלו עצה ממטרוניתא אחת שכל גדולי רומי מצויין אצלה. אמרה להם: עמדו והפגינו בלילה. הלכו והפגינו בלילה, אמרו: אי שמים לא אחים אנחנו, לא בני אב אחד אנחנו, לא בני אם אחת אנחנו? מה נשתנינו מכל אומה ולשון שאתם גוזרין עלינו גזירות רעות ובטלים. ואותו יום עשאוהו יום טוב.	דתניא:											ית.
לא נצרכא אלא לחדש מעובר.	אביי:											ית.
אפילו תימא לחודש חסר. כל שלאחריו, בתענית אסור, בהספד מותר. וזה, הואיל ומוטל בין שני ימים טובים - עשאוהו כיום טוב עצמו, ואפילו בהספד נמי אסור.	רב אשי:											ית.
מתמניא ביה ועד סוף מועדא איתותב חגא דשבוועיא דלא למיספד.	אמר מר:											ית.
למה לי למימר מתמניא ביה? לימא מתשעה ביה, ותמניא גופיה אסור, דהוה ליה יומא דאיתוקם ביה תמידא												ית.
כיון דאילו מקלע מילתא ובטליניה לשבעה - תמניא גופיה אסור, דהוה ליה יומא קמא דאיתותב ביה חגא דשבוועיא.												ית.
השתא דאתית להכי - עשרים ותשעה נמי, כיון דאילו מיקלע מילתא ובטליניה לעשרים ותמניא - עשרין ותשעה גופיה אסור, דהוה ליה יומא דמקמי יומא דאיתוקם תמידא.												ית.
הלכה כרבי יוסי	איתמר, רבי חייא בר אסי אמר רב:											ית.
הלכה כרבי מאיר.	שמואל:											ית.
ומי אמר שמואל הכי?												ית.
ומה תלמוד לומר, בהון, בהון שתי פעמים - לומר לך שהן אסורין, לפנייהן ולאחריהן מותרין.	והתניא, רבן שמעון בן גמליאל:											ית.
הלכה כרבן שמעון בן גמליאל	ואמר שמואל:											ית.
מעיקרא סבר, כיון דליכא תנא דמיקל כרבי מאיר - אמר הלכה כרבי מאיר, כיון דשמעיה לרבן שמעון דמיקל טפי - אמר הלכה כרבן שמעון בן גמליאל.												ית.
הלכה כרבי יוסי.	וכן אמר באלי אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:											ית.
אסברא לך, כי אמר רבי יוחנן הלכה כרבי יוסי - אדלא להתענא.	רבי חייא לבאלי:											ית.
ומי אמר רבי יוחנן הכי?												ית.
הלכה כסתם משנה.	והאמר רבי יוחנן:											ית.
אף על פי שאמרו מקדימין ולא מאחרין, מותרין בהספד ותענית.	ותנן:											ית.
אימת?												ית.
אילימא בני חמיסר וקא קרו ליה בארביסר												ית.
ומי שרי?												ית.
יום ארבעה עשר בו ויום חמשה עשר בו יומי פוראי אינון דלא למיספד בהון.	והכתוב במגילת תענית:											ית.
לא נצרכא אלא לאסור את של זה בזה ואת של זה בזה.	ואמר רבא:											ית.
ואלא בני ארביסר וקא קרי ליה בתליסר												ית.
יום ניקנור הוא.												ית.

disputants ♦ חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- story מעשה- O	statement ■ מימרא- challenge קושיא- question שאלה- answer תירוץ- proof ראיה-
central point for summary and review insertion of an earlier segment	key-מקרא:

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	תענית-סדר תעניות										
ואלא בני ארביסר וקא קרי ליה בתריסר	מימרא									!	◊
יום טוריינוס הוא										!	◊
אלא לאו - דקא קרו ליה בחדיסר										!	◊
מותר בהספד ובתענית	וקתני:									!	◊
לא, בני ארבעה עשר וקא קרו ליה בתריסר. ודקאמרת יום טריינוס הוא - יום טריינוס גופיה בטולי בטלוהו, הואיל ונהרגו בו שמעיה ואחיה אחיו.										!	◊
כי הא דרב נחמן גזר תעניתא בתריסר.										!	◊
יום טוריינוס הוא	אמרו ליה רבנן:									!	◊
יום טוריינוס גופיה בטולי בטלוהו, הואיל ונהרגו בו שמעיה ואחיה אחיו.	אמר להו: [רב נחמן]									!	◊
ותיפוק ליה דהוה ליה יום שלפני ניקנוך										!	◊
השתא איהו גופיה בטלוהו, משום יום ניקנוך ניקום ונגזור?	רב אשי:									!	◊
מאי ניקנוך ומאי טוריינוס?										!	◊
ניקנוך אחד מאפרכי יוונים היה, ובכל יום ויום היה מניף ידו על יהודה וירושלים, ואומר: אימתי תפול בידי וארמסנה וכשגברה מלכות בית חשמונאי ונצחום, קצצו בהונות ידיו ורגליו ותלאום בשערי ירושלים ואמרו: פה שהיה מדבר בנאווה וידיים שהיו מניפות על ירושלים - תעשה בהם נקמה.	דתניא:									!	◊
מאי טוריינוס?										!	◊
כשבקש טוריינוס להרוג את לוליינוס ופפוס אחיו בלודקיא, אמר להם: אם מעמו של חנניה מישאל ועזריה אתם - יבא אלהיכם ויציל אתכם מידי כדרך שהציל את חנניה מישאל ועזריה מיד נבוכדנצר. אמרו לו: חנניה מישאל ועזריה צדיקים גמורין היו, וראויין היו ליעשות להם נס, ונבוכדנצר מלך הגון היה, וראוי לעשות נס על ידו. ואותו רשע הדיוט הוא, ואינו ראוי לעשות נס על ידו. ואנו נתחייבנו כליה למקום, ואם אין אתה הורגנו - הרבה הורגים יש לו למקום, והרבה דובין ואריות יש לו למקום בעולמו שפוגעין בנו והורגין אותנו. אלא לא מסרנו הקדוש ברוך הוא בידך אלא שעתיד ליפרע דמינו מידך. אף על פי כן הרגן מיד. אמרו: לא זזו משם עד שבאו דינפלי מרומי ופצעו את מוחו בגיזרין.	אמרו:									!	◊
אין גזרין תענית על הצבור בתחלה בחמישי כל אין גזרין תענית בראשי חדשים כל.										!	◊
וכמה הויא התחלה?										!	◊
שלש	רב אחא:									!	◊
אחת.	רבי אסי:									!	◊
זו דברי רבי מאיר שאמר משום רבן גמליאל	רב יהודה אמר רב:									!	◊
מתענה ומשלים.	אבל חכמים אומרים:									!	◊
הלכה - מתענה ומשלים.	דרש מר זוטרא משמיה דרב הונא:									!	◊
הדרן עלך סדר תעניות כיצד										!	◊